

SYLVIAFÖRENINGENS

SOIRÉE,

2,

uti Societetshusets salong

den 27 Februari 1865.

 Uppvisas vid ingången.

Hjelsingfors,

Theodor Sederholms boktryckeri, 1865.

Imprimatur: *Carl von Schoultz.*

Programm.

N:o 1. Sång för blandad kör:

- a) Donau-Schifferlied *tysk folkv.*
- b) De sista Septemberdagarne *Uddén.*
- c) Werinen poika *finsk folkv.*
- d) Lärkröster i Maj *K. Collan.*

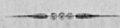
N:o 2. Sonat för violin och piano: . . . *W. A. Mozart.*

N:o 3. Sång för blandad kvartett:

- a) Flyttfoglarne *F. Pacius.*
- b) Zur Nacht *L. Spohr.*
- c) Der Schmied *C. Kreutzer.*

N:o 4. Sång för blandad kör:

- a) "J, bergens snöfält" *C. Kreutzer.*
- b) Sjömansvisa (solo med brumkör) *K. J. Moring.*
- c) Fredmans epistel N:o 39 *C. M. Bellman.*

N:o 1. Sångar för blandad kör.

a) Donau-Schifferlied.

Schwäbischer Volkslied, arr. af K. J. Moring.

Ei, du mein lieber Schiffsmann mein,
Ob's weit noch bis zum Strudel mag seyn?
Aber gesteh' mir auch ehrlich
Ob's nicht ist gefährlich?
Schwäbische, bairische Dirndel, juchhe!
Die muss der Schiffsmann fahren!

„Wer noch nie geliebet hat,
Fürchte nicht des Strudels Kraft;
Doch, wer die Lieb' schon erfahren,
Mag sich wohl bewahren.“
Schwäbische, bairische Dirndel, juchhe!
Die muss der Schiffsmann fahren!

b) De sista Septemberdagarne.

Musik af Uddén.

Hösten är kommen, hör stormarne gny!
Svanen tar afsked, och svalorna fly.
Blomman har bäddat i mossan sin graf,
Vågorna brusa på villande haf.
Necken mot klippan gulddharpan slår,
Skogsbruden faller sitt grönskande hår.

c) **Werinen poika.***Finsk folkv., arr. af K. J. Moring.*

Mistäs tulet, mistäs tulet,
 Poikani iloinen?
 Meren rannalta, meren rannalta
 Äitini kultainen!

Mitä sieltä tekemästä?
 Hevostani juottamasta!

Mist' on miekkasi vereen tullut?
 Pistin veljeni kuoliaksi!

d) **Lärkröster i Maj.***Musik af K. Collan.*

O du lummiga lund,
 O du skuggande skog,
 O du äng i din älskliga vår!
 Ljuf är rosornas röst,
 Jag förnimmer den nog,
 Och jag liljornas löjen förstår.

O du vänliga vik
 Med din speglade sky,
 Med din silfveromsträlade strand,
 I din glimmande glans
 Runor randas och fly:
 Jag dem läser i lugnet ibland.

O du seglande svan,
 O du sångare säll,
 Du som sjunger i skimrande sjö!
 I din sång är ej sorg,
 Och ditt qval har en qväll:
 Mina sorger din sång skall förströ.

Ty hvar vinter har vår,
 Och ett hopp har hvar höst,
 Och hvar midnatt i morgon förgår:
 Jag vill tro på en sol
 Och på rosornas röst
 Och på ängarnas älskliga vår.

Z. Topelius.

N:o 2. Sonat, E-dur, för violin och piano.

Af W. A. Mozart.

a) Allegro.

b) Andante.

c) Rondo.

N:o 3. Sång för blandad kvartett.

a) Flyttfoglarne.

Musik af F. Pacius.

J, flyktande gäster på främmande strand,
När söken J åter ert fädernesland?

När sippan sig döljer

I fäderne dalen,

Och bäcken besköljer

Den grönskande alen:

Då lyfta de vingen,

Då komma de små,

Väg visar dem ingen

I villande blå,

De hitta ändå.

J. L. Runeberg.

b) Zur Nacht.

Musik af L. Spöhr.

Gute Nacht!

Allen Müden sey's gebracht.

Neigt der Tag sich still zum Ende,

Ruhen alle fleiss'gen Hände,

Bis der Morgen neu erwacht.

Gute Nacht!

Geh't zur Ruh',

Schliess't die müden Augen zu.

Stiller wird es auf den Strassen,

Und den Wächter hört man blasen,

Und die Nacht ruft Allen zu:

Geh't zur Ruh'!

Schlummert süß!
 Träumt euch euer Paradies.
 Wem die Liebe raubt den Frieden,
 Sei ein schöner Traum beschieden,
 Als ob Liebchen ihn begrüß':
 Schlummert süß!

Gute Nacht!
 Schlummert, bis der Tag erwacht,
 Schlummert, bis der neue Morgen
 Kommt mit seinen neuen Sorgen,
 Ohne Furcht; der Vater wacht!
 Gute Nacht!

Theodor Körner.

c) **Der Schmied.**

Musik af C. Kreutzer.

Ich hör' meinen Schatz,
 Den Hammer er schwinget,
 Das rauschet, das klinget,
 Das dringt in die Weite
 Wie Glockengeläute
 Durch Gassen und Platz.

N:o 4. Sång för blandad kör.

a) "J, bergens snöfält."

Musik af C. Kreutzer.

J, bergens snöfält, hvilkas drag
Sin rodnad qvällsol ger!
O känden J mitt hjertas slag
Af trånad hän till er!

O ljufva klang från alpens horn,
Så stark, men dock så vek,
Gjut vemod ner från fjellets torn!
I vindens glada lek!

Du djupblå sjö, hur troget dig
Ge skogens träd sin vakt!
När vaggar du väl åter mig
Bland gyllne böljors prakt!

Så sjöng jag. Mot den kalla famn
Sjönk sol i purpur-våg;
Jag stilla grät, och längtans hamn
Mig djupt i ögat såg.

b) **Sjömansvisa.***Ord och musik af K. J. Moring.*

När sjöman vänder åter
 Och kusten syns igen,
 Nog månne han sin flicka då minnas.
 Och har hon trogen blifvit,
 Och väntar hon sin vän,
 Nog månne hon på stranden då finnas.
 De klara blåa ögon
 Jag fast uppå dem tror:
 Engång de tårar gjutit
 För mig, när bort jag for
 Männ' kostligare perlor väl finnas?

Fast sjömans hjerta klappar
 Så stolt, när ut han far,
 Månd' glad igen han landbaeken skåda;
 Ty der bo gamla vänner
 Och der bo mor och far
 Och en, hvars namn jag ej må förråda.
 Och ljuger ej mitt öga,
 Så stå de der på strand,
 De kära goda vänner,
 Och Anna deribland!
 Gud signe henne och de gamla båda!

c) **Fredmans epistel N:o 39.***Ord och melodi af C. M. Bellman. Arr. af K. J. Moring.*

Storm och böljor tystna re'n —

Himlahvalfvets matta sken

Mer och mer försvagas:

Re'n det börjar dagas.

Molnen simma,

Qvalm och dimma

Bådar solens bleka strimma.

Vädren spela fritt och täckt,

Fönstren ristas vid hvar fläkt.

Lönn och aspar susa,

Kärr och källor brusa.

Orren spelar

Tömmar selar

Bonden åt sin fåle delar.

Re'n i hvar spis

Fladdrar och fräs

Spånor och ris,

Stickor och gräs:

Redan vällingsgrytan kokar.

Re'n med yfvig lugg,

Torparn uti mjugg

Efter tobakselden snokar;

Och på ängen re'n,

Lutad mot en sten,

Dalkarln i sin skyffel tar.

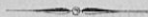
Luften spelar frisk och skön:

Minsta blomma, växt och frön

Öppna sina knoppar,

Le åt daggens droppar,

Präktigt randas
 Vällukt andas
 Med sefireds fläktar blandas.
 Skogen skymtar mörk och blå —
 Berg och kullar prydda stå
 Med båd' lam och qvigor.
 Bygdens barn och pigor
 Gå och valla,
 Le och tralla,
 Sina hjordar sammankalla.
 Lärkan i skyn
 Fläktar så sval,
 Tuppen i byn
 Flaxar och gal:
 All naturen börjar vakna
 Till ny glans och prål
 Nya göromål
 Och att ingen skönhet sakna
 Steg nu Movitz opp,
 Tog sin färgekopp
 Satt sig vid sin tafla ner.

Soiréen börjas kl. $\frac{1}{2}$ 8 e. m.